

Digitized by the Internet Archive
in 2018 with funding from
Getty Research Institute

<https://archive.org/details/eeuwtriomftervie00kemp>

EEUWTRIOME
TER VIERDE
INWYDINGS-FEEST
VAN
LEIDENS
HOOGESCHOOLE;
VOOR DEN JAARE *clō Is ccxxv*:
PLECHTIG GEVIERT
DEN VIII. VAN SPROKKELMAANDT.
Door GERH. KEMPHER.

TE LEIDEN,
By de JANSOONS VANDER Aa, 1725.

ALTERUM IN LUSTRUM, MELIUSQUE SEMPER
PROROGET ÆVUM!

D E N
HOOGEDIEN, DOORLUCHTIGEN,
ZEER VOORTREFFELYKEN

CURATOREN

DER WYDTBEROEMDE LEYDTSCHER HOOGESCHOOLE,
DEN HEEREN,

DEN HEERE ALBRECHT NICOLAAS,
BARON VAN SCHAGEN. HEERE VAN
GOUDRIAAN, ENZ. LIDT IN DE EDELE
RIDDELSCHAP VAN HOLLANDT,
ENZ. ENZ. ENZ.

DEN HEERE EN M^R. HERMAN VAN DEN
HONERT,

RAADT EN BÜRGERMEESTER DER STADT
DORDRECHT, DYKGRAAF VAN DEN
ALBLASSERWAART, ENZ. ENZ.

DEN HEERE EN M^R. CORNELIS VAN
VALKENBURG,

RAADT, OUDBURGERMEESTER, HOOFDT-
OFFICIER, ENZ. DER STADT HAERLEM,
ENZ. ENZ.

EN DER ZELVER AMPTGENOOTEN,
DEN WEL EDELEN GROOT-AGTBAAREN HEEREN
BURGERMEESTEREN DER STADT LEYDEN,

DEN HEERE EN M^R. JOHAN VANDEN BERG,

DEN HEERE EN M^R. YSBRAND DE BYE,

DEN HEERE EN M^R. HENDRIK VAN
WILLIGEN,

DEN HEERE EN M^R. ABRAHAM
HOGENHOUCK,

EN DEN WEL EDELEN AGTBAAREN HEERE,
DEN HEERE EN M^R. PIETER GYS,
RAADT EN SCHEPEN DER STADT LEYDEN
ENDE SECRETARIS DER HOOGGEDELEN
GROOTAGTBAAREN HEEREN
CURATOREN EN BURGER-
MEESTEREN :

BENEVENS

DEN HOOGEERWAARDEN, HOOGGELEERDEN,
ROEMRUGTIGEN HEEREN,

HOOG-LEERAAREN

DIER DOORLUGTIGE HOOGE-SCHOOLE ,

WORDT DIT EEUWTRIOMF MET DE
ALLERDIEPSTE EERBIED EN
NEDRIGHEIDT OPGEDRAGEN
EN TOEGE-EIGENDT ,

D O O R

HAARE HOOGGEDELEN , GROOT
AGTBAAREN EN HOOG
EERWAARDEN,

OOTMOEDIGSTE EN
GEHOORSAAMSTE
DIENAAR

G. K E M P H E R.

E E U W T R I O M F
TER VIERDE
IN W Y D I N G S - F E E S T
VAN
L E I D E N S
H O O G E - S C H O O L E ;
V O O R D E N J A A R E
c l o I o c c x x v .
*MAGNUS AB INTEGRO SÆCLORUM
NASCITUR ORDO.*

'K Gevoel' myn' geeften van een heilig vuur aan 't blaaken,
Om Leidens Hoogeschool eerbiedig te genaaken ;
Die schrandre Grootvorstin (daar 't licht der Zeventér
My toelonkt uit den trans der Weetenschap) van v'er,
Gelyk een' fiere bruidt in 't goudt getooidt, te groeten,
En met triomfzang op haar Eeuwgety te ontmoeten :
Nu 't hooge Inwydingsfeest, vol achtbaarheid, alom
My noopt haar tempelkoor, Minervaas heiligdom,

Waar voor Augustus eeuw verftomdt, thans aanbeeden,
Niet dan met diep ontzag ootmoedig in te treden.

Daar heel Europe, langs dien gouden lettertrap,
Tot in 't geheim vertrek en 't koor der Weetenschap
's Landts Letterhelden, om de bastaardy' te snoeren,
Gelyk een hoofdgesternt', ter ooftkimme op ziet voeren;
Terwyl ze in 't feeftgewaad, met fterren ryk bezaaidt,
Op 's Landts triomfgezag den gouden fcepter zwaaidt.

Doorluchte Rhynftroom, die, by Drufus watersflóten
En Roomfche burgten langs uwe oevers afgefchooten,
't Aloudt Germanje, door dien helden roem vermaardt,
Uit uw karós begroet, en vroolyk fpeelen vaardt,
Om 't helden eilandt der alóm-befaaude Katten,
En Hefs, en Batavier, in uwen arm te vatten,
Gewaardig U myn zang te hooren in gedicht!
Zoo moet uw Leidfche Burg, door 't Roomfch gezag geficht,
Als Pindus bloemryk dal, myn Helikon verftrekken,
Het ruiſſchen van uw ftroom een Hippokreen verwekken;
Terwyl uw Kruidthof, vol gebloemt', myn' poëzy'
En geeften noopt op de eer' van uw Verjaargety.

En Gy, Hoogleeraars, die, ten roem der volgende eeuwen,
Uw eernaam, op den glans van Hollandts wapenleeuwen
Zoo ryk in 't duurzaam goud der Eeuwigheid geprent,
Ziet pronken, ſchitt'rende in onfterfelyk perkament;
Daar Uw' welfpreekendtheidt de Godtgewyde altaaren
Befchermdt, of 't woeden ftut der Gotthifche barbaaren!
't Verveele U niet myn dicht, hoe ongelyk van toon,
Als Flakkus Eeuwgezag, te hechten aan de kroon

Der Leidtsche burgren, door hun dappre heldendaaden
 Met burgerskroonen en triomfen óverlaaden,
 Van daar de zon verryft in 't Oofte, of, moede al reê,
 Met uitgediende toorts ftort by Abyle in zee.

Maar wie zoude in die fchoonte en glans van fénixftraalen
 In zulkeen' keurftoff', ryk van luifter, niet verdwaalen?
 Daar Douzaas édle geeft zich met dien heldentoon
 Laat hooren, en de ftyl van Meurfius, zoo fchoon
 In zyn Bataaffch' Atheen tot lof der Batavieren
 Aan 't praalen, 't hoogtydtfeeft alóm doedt zégevieren,
 Met Baerles zanggodin, en Schryver, en wie meêr,
 Als Orlers Stadtskronyk, kan roemen op deeze eer'.

Nu zag Európe alóm, door zoo veel' vorftendommen,
 Het kerklyk hoofdtegezag ten hoogften top geklommen,
 En Neêrlandt ftondt door 't vuur der Spaanfche dwinglandy'
 Geweetensdwang ten doel, vol trotsé tyranny';
 Toen Godtgeleerdtheid 't licht der kruiszon op zag dágen
 Door taalkunde, uit den boei der bastaardye' ontfágen.
 De vyfde Karel woedde op 't deerlyk erfverfchil,
 Toen Luthers kerktriomf heel Duitfchlandt op zyn fpil
 Kon draaiën, Saxen en gansch Wittenberg beroeren,
 Om Leoos blixemban ten bloedtoonnel te voeren;
 Daar de Inquificymoordt der Spaanfche roofharpy'
 In Neêrlandts kerkers spooktte, om dol, van raazerny,
 Godts kerkbruidt in de kroon en 't martelfchildt te vaaren,
 En 't heilig Kerkgeloof door woedende barbaaren
 Te plondren, al te fél geteiftert in dien hoon.
 Maar welkeen vuurgloedt blaakte in Hollandt! toen de zoon,

Een wreeder Flips, gelyk een aardstiran, doordronken
 Op 't bloedtspoor van Tarquyn, die glimmende oorlogsvonken
 (Schoon 't moedig Duitschlandt dit ontriedt, met Ferdinandt)
 Noch féller opblies in 't gezégent Néderlandt;
 En 't ál te vuur en zwaarde ontzeidde, 't geen de wetten
 Der Pausslyke oppermacht grootmoedig dorst verzetten;
 Daar handtveest, graafflyk recht, en vryheidshoedt veracht,
 En 's Landts Andromeda te deerlyk wiert verkracht.
 Hoe schrikte Európe, als hy, opstuivende van tooren,
 (Toen hem die wonderfaam den beeldestorm deed' hooren)
 Heel Holland dreigdde; en op 't afgryfflyk moordt gerucht
 's Landts moedige Adeldom, en zelfs Oranje vlucht!'

De onmenschyke Alba, met verwoede moordt soldaaten,
 Op 's konings hoflast, borst, van dolheidt uitgelaaten,
 Ten landtgrenze in, en deed' elk ziddren op 't gezicht
 Van moordtschavotten, in oudtgraafflyk bloedt geficht,
 In 't vrye Néerlandt, als een bloedtstroom uitgeborsten,
 Naa 't moorden der Parysche en Hugenootsche vorsten.

Maar och! wat dootkreet! toen de ontaarde Fréderik
 (Daar Henegouwe al 't heir der Staaten, dootfsch van schrik,
 By Bergen, op dien roep, te schendig zag verlopen)
 Op Hollandt aanrukte, om Godts erfcieraadt te floopen,
 Te plonderen, eér hy zyn fellen bloedtdorst koeldt!
 Hou standt myn' zangheldin! ai my! Tolédo woeldt.
 Wat zie ik lyken! wat al bloedtrivieren stroomen!
 Hoe wil dit Bergen, hoe gantsch Méchelen bekómen!
 Hy rukt vast aan. Nu klept de Veluw brandt en moordt,
 Daar 't graafflyk' Zutfen in een bloedtbadt legt versmoordt.

Hoe zal ik Naarden, hoe Hortensius beklagen,
 Die 's Landts hiftori' op zyn goude pen kon draagen!
 Wie kon dien Attila Godts geëffel, 't Chriftendom
 Ten trots', noch dulden? neen! heel Hollandt ziet vast om
 Na 's Landts Verlofter, die, van 't Alziende oog verkooren
 Ten heilandtvorft, tot roem van Nassauws ftam gebooren,
 Den Tuinleeuw, fchuw van bloedt, gelyk een oorlogsheldt,
 Op 't erf der Staaten weide in een Oranjen veldt.

Maar fchrik vry, Kermerlandt, en Haerlem, 't geen te vooren
 Door 't heidensch' Damiëte en strandtkasteel dorft booren
 Langs hèvekeetnen met de zaag, voor uwen boeg
 Geklonken, toen uw ftaal meêr dan zyn lemmer woeg!
 Staa pal, doorluchte! gy zult op uw' zwakke muuren
 't Aanrukkend' wápenheir acht maanden lang verduuren,
 En Hollandt een Sagunt verbeelden, fchoon uw bloedt
 Den Spanjaart in zyn trots van hoogmoedt zwellen doedt:
 Geen noodt. Die moordtramp, u van 's Hoogften handt befchooren,
 (Daar 't prinsflyk hof te Delf den moedt nooit gaf verlooren,
 Maar vast staat in gevaar, fchoon 't wimpelvoerendt Y
 En Amfterdam noch wraak' van leeniger voogdy,)
 Zal uw ontzachtbren naam tot aan de fterren draagen,
 En al de waereldt van uw heldenlof doen waagen.
 Laat Alba vloeken, nu de Spanjaardt u verdoemt!
 Geen wonder! de eêlste Kunst, in Sina zelfs geroemdt,
 Hebt gy door Koster, en zyn boekftaaf uitgevonden,
 De lettertiranny' door uw gezag ontbonden,
 En de yzre boeien, daar men eeuwen lang voorheen'
 De Taalgeleertheit meê zag kluiſtren fôrs vertreên:

Eêr Grieken door dien vloek, uit Mecha opgedondert,
 En 't Ottomansch geweldt all' 't Oofte zag geplonderdt;
 En 't rykscieraadt, voorlang Italië afgefcheurd,
 Door bifchoppelyk gezag in 't Wefte wierdt betreurdt.
 Dat Kadmus zwyg'! gy deed' Fenicië herleeven,
 Nu ge in de fterren op dien letterroem zult zweeven
 Alle ceuwen door, zoo lang Európe een ryken fchat
 Van boeken ffort', ten prys van Gods orákelblatt.
 Gelyk de Fenix in zyn' fpecerywaranden,
 En hoog kaneelryk neft, zich fchooner ziet verbranden,
 En uit zyn riekende afch en lykvvuur, daar hy speelt
 By Ganges paerelftroom, een ryker naazaat teeldt:
 Zoo ftak de Drukkunft, om de onwetendheid te fmooren,
 Het hoeft op door Plantyn en Aldus, als herbooren,
 Venetië en Rome ten roem; daar 't Nylpapier
 Oudt Spárens lof vermeld' op nooitvolpreezen zwier.

Nu zag men Haerlem en heel Kermerlandt bezwyken:
 Doch Alkmaar toondde alóm zyn vuur door heldenblyken,
 Toen 't op zyn wápenburg en ftorm en oorlogsmoedt
 Met pekhoep, teer, harpuijs, en ziedendt kalk begroet:
 Daar 't vrouweheir zich quyt als moedige Amazoonen,
 Heldthafstig ftandt hóudt, en den dwinglandt fors durft hoonen,
 Ten wraak van Egmond; toen 't afgryfflyk moordttooneel
 Den dappren Lamoraal te Brussel viel ten deel.
 Zoo kan een édle wraak der dieren vorft behaagen,
 Schoon fél geteifterdt door zyn tuchttheers geffelflagen,
 Wanneer hy, breekende uit zyn fchuilhoek, moedig bruldt,
 Den ftart omfingert, en vol fchriks de maanen kruídt.

Dus wil het Alba gaan. Heel Vroonlandt is geveiligd :
 De Oranjevorst, 't Geloof ten dienst', alóm geheiligd
 Als Staatsverlosser, die grootmoedig in den nootd
 Zich zelve, en goedt, en bloedt, en ziel' ten offer boodt.

'k Zie reedts Enkhuizen met de Wáterlandtsche schépen
 Aanrukken, en Boffu, in 't zeegevécht beneepen,
 En, in dien Scheepstriomf geënterd op 't geschreeuw,
 Den krygsmoedt roemen van Noordthollands wáterleeuw :
 Den Briel veróverd; daar oudt Vlissingen, op 't kraaien
 Van 't Zeeuwfche krygsgeweldt, de Oranjevlag laat waaien.

Maar hoe? myn' zangster schrikt van Neérlandts wápentoon
 En juicht op 't feestgeklank met de eer' der burgerkroon,
 En heiligen laurier, als in Augustus tyden.
 Of moet 't Inwydingsfeest noch waagen van 't bestryden
 Der Spaansche woede, in 't oog van Rhylandt, op dien grondt,
 Toen Hollandt, op 't gezag der Staaten, zich verbondt
 Den trotschen dwingelandt grootmoedig af te zweeren,
 En 't graafflyk erfrecht van Borgonjes kruis te keeren?
 't Schyndt jaa, noch wil een storm, een donkre staatsorkaan,
 Een moordtkreet óver 't Landt en vruchtbaare akkers gaan :
 Eêr de alverquikbre zon met goude óranjefraalen
 In 't Noorden op de kim van Noordtwyks erf wil daalen ;
 Eêr Leiden, de eêlste bloem der Roomfche landtkronyk,
 Door Céfars légertocht en zoo veel' oorlogsblyk
 Van Vorst Civilis, schoonst by Tacitus beschreeven,
 Met de eer' der Hoogeschool' ten luchttrans' op zal streeven
 In 't sterregoudt, 't geen uit Astréas hémeltrans
 Den bondtgenoot bestraaldt met goddelyken glans :

Een lof, daar Ptoloméus, noch Strabo van gewaagen,
 Wiër griekſche fénixſtyl in oudtlatynſche dâgen
 Niet roegeeft aan den roem, dien Plinius voorheen',
 Met Mélaas yver, gaf aan 't Néderlandtſch' Atheen'.
 Gewis 't heeft oorzaak, dat zoo veel doorluchte helden
 Voor zeffien eeuwen van uw' oorlogſdaân vermeldden,
 Door 't Huis te Britten, en der Katten wyk befaamdt,
 En naa den Rhynſtroom 't hoofd der Galliën genaamdt
 In 't heldencilandt; 't geen Germanje met zyn' benden,
 Armin, en Veromeer, en Burgerhart dorſt ſchenden
 Op Céſars wapenburg, die de ádelaarbanner
 En ſtanderdtgoôn, den roem van Rómes krygſlaurier,
 Ontweldigden; om hen 't baldaadig landſchoffeeren
 Door Varus néderlaag, in 't plondren, te verleen;
 Als édelmoedige Batauwers, die hun hair
 En hairlek ſchooren, met veel' ſtácie op 't altaar
 Den Duitſchen Mars gewydt, zoo draa hún oorlogſkrachten
 Met yzre wápenvuiſt tien waereldtdwingers ſlachten:
 Terwyl hun fierheidt door den woudtpaap, vol van moedt,
 Met lofzang, op den toon der Barden, wierdt begroet.
 Gewis, indien hun oog zoo vér had kunnen reiken,
 Als 't offerkerkboſch van 's landts hoogopryzende eiken,
 'k Zag Leidens roem alleen niet in het oorlogsveldt,
 En, van den Rhynſtroom áf, tot Straatsburg toe vermeldt,
 Maar ook den tabbaardt der welpreekendheidt, voor de oogen
 Der Roomsche Céſars, u op 't heerlykſt' aangetoogen,
 Van 't Alpifch' hoofdteberge te uw eernaam getrompét,
 En boven 't burgerrécht van 't griekſche Atheen' gezét.

Die hoofdtroem was uw Stadt, ô Rhynvorstin, beschooren!

Maar belg u niet, dat gy door rampen heen moest booren:
 Nu ge in 't geheim vertrék, vol goude sterren, blaakt,
 't Geen u ten fénix markt van Waereldtwysheidt maakt,
 Bekendt by Arabier, en Moor, en Perfiaanen,
 Die Leidens Hoogeschool den weg ter eere baan.

Maar 't staa my vry, ô schoone, in Hollandts Ridderschap
 Door 't Burgrecht opgevoerd te melden, op dien trap,
 Wie u tot zulk een glans en roem hebbe opgeheeven,
 Toen de Arragonner u den doodsteeck tracht' te geeven!
 Dit hebt ge uw oorlogsmoedt, Nassauwsche dapperheidt,
 Den grooten Welhem, en 't voorzichtig staats beleidt
 Der Landtbestierdren, uw' doorluchtige Amptenaaren,
 (Nu langs die heirbaan reedts door 't sterflot opgevaaren
 In 't eeuwig schittrend' hof) te danken, en 't verbondt
 Der Veertigen, op wien Stadts heil en voorzorg stondt;
 Daar wyze Focions, en moedige Ariстыden,
 Om 't heilig purper met hun heldenbloedt te wyden,
 U sterkten; toen 's Landts School u toejuichte, als een loon,
 En strekte uw Wapenschildt een paerel aan de kroon,
 Waar in de Godtsdienst, als uw hoofdtjuweel aan 't blaaken,
 In 's Heilandts offerkoor met wierook vlam zou waaken.

Niet minder heeft uw schoonte, en welgelégen standt,
 Vol weelig landtcieraadt dien wasdom u verpandt:
 Wyl Does, en Maare, en Zyl, en zoo veel' zilvre Vlieten,
 (Die, als Cefifus bron, langs Thémis vraagbaak schieten)
 U, met Pyréné, daar Korinthe op roemen mag,
 Op Rhynlandts stroomkarós begroeten, vol ontzag,

By rickendt bloemtapyt en geurige landouwen,
 Wiêr lufthof plaatfen u ten landtvorftin doen bouwen:
 Als óf Amfion u, op 't klinken van zyn' luit,
 Geficht had, daar uw lof tot aan de fterren fluit.

Maar eêr ik u tot zulk een hoogheid op zie treden,
 Wordt gy door 't oorlog, als Numantië, beftreeden.
 Wat 's dit? gy zidderdt op uw vrygevochten grondt
 Vier maanden lang, omringdt met fchans op fchans in 't rondt,
 Ten bittren doodfmart van uw' trouwfte bondtgenooten,
 En door Kaftilië, zelfs by winter, ingeflooten.
 Maar fchrik niet! gy zult door graaf Lodewyk gerédt,
 Fluks Naffáuws legervaan, aannaadrende om 't ontzét
 Te waagen, moedig langs den Maasftroom op zien kómen.

Noch moet een wreeder ftorm en ramp u overftroomen;
 Daar trotze Baldez u te vuur en zwaarde ontzegt,
 En gy ten tweedemaal, 's Landts krygsgeding beflecht.
 'k Zag u ten val gedoemdt, zoo 't vuur van twee fchoone oogen,
 (Daar Stradaas pen van waagdt) en 't minn'lyk ziels vermoogen
 Den grootfchen veldtheer niet, op hoop' van 't huuwlyks bedt,
 Gelyk 't Sabynfch geflacht den Rómer, had verzét.
 Laat felle hongers noodt, op 't blixemen der klingen,
 Uw Burg, vrouw Adaas wyk, met tweedracht zelfs befpringen,
 Daar 't blaakendt peftvuur, als Godts tuchtroede, uur op uur
 Een oogft van lyken maaidt in uw' beflooten muur.
 Geen noodt Schoon 't ondier spookt met uitgeteerde lyken,
 Romeinfche kloekheid weet van wanklen noch bezwyken,
 Maar waakt voor vryheid en altaar. 'k Zie u alreê
 Door ftaal, door vogelen, door de ingelaaten' zee

Verdaadigt, en de zon van uw geluk aan 't dágen,
 Naa zulk een' Ilias van doorgestreden plaagen.
 Schep moedt! verzuim niets, 't geen kan dienen ter ontzét.
 'k Zie u in 't oorlogs vuur door wátervloedt geréd.
 Uw' Stadt, bynaa in slaap gewiegd door toverdranken,
 Ontwaakt in 't énde, en hoordt alreeds de wápenklanken,
 Gemoedigt door 't geluk, en 't slaan der Spaansche vloot,
 Daar Middelburg, noch kortst uit fellen hongersnoedt
 Gerukt, zich opmaakt om den toevoer in te sleepen.
 Roeit aan, ô helden! voort, te wáter met uw' scheepen
 En krygsgaleien! rukt den wáterdraiboom uit
 Zyn kram en grendlen! 'k hoor' de zeedeur, die u stuit,
 Opbonzen, en de Stadt door Godt ontzét van bóven.
 Daar komt het golvendt nat, ten dykbreffé ingestooven,
 Aanbruisfchen: nu de Maas, en Yffel, uit zyn bedt
 Opstuivend', door Neptuin noch Tritons zeetrompét,
 Maar 's Hoogften wysheid zelf gedagvaardt, met zyn' baaren
 De Noord-aa, Zoetermeer, en Lammen ingevaaren,
 Door paalwerk, dyken, schans, stakerzel, battery'
 En storm, den vlootling aan zag roeien, op 't gety
 Des hoogen springvloedts met de Rotterdamsche stroomen,
 Uit Delflandt, ter ontzet der Hoofdstéde ingekómen.
 Triomf! 'k zie Baldez, met Alonzo, daar hy zucht
 Te Leiderdorp, zyn schans met een verbaafden vlucht
 Verlaaten, Zoeterwoude en Kroonestein verloopen,
 Den Kerkweg ingeruimdt; daar 't Zeeuwfch geweldt, aan 't sloopen,
 Vast indringdt, schans by schans rammeidt, en, door zyn macht
 Opdondrend met geschut en bootsvolk, onverwacht

In rosigaleien en fcheepskoggen, op 't rumoeren
 Der zeekortouwen, tracht den voorraadt in te voeren,
 Om u, op 't hoog bevél der Staaten, in dien noodt
 Te spyzen: daar elk roept om háring, vleeſch, en broodt.

'k Hoor' recdts den Amiraal Boizôt, op 't moedig ſchreeu
 Der vloot, ten burgwalftroom inrukken met zyn' Zeeuwen,
 En Walfche benden: daar de dappre Willemszoon
 Hem volgt, en, Zierikzee ten roem, de ſteevékroon
 Van Vliſſingen verheft, ter fcheepsvloote ingevaaren,
 Als vorſt Agripp' wel eér op de Aktiaanfche baaren.
 Triomf! triomf! de Faam kaatſt rollend' door de lucht.
 Het prinſſlyk' Delf weêrgalmdt op 't vroolyk landtgerucht
 Van uw' verloffinge, al de waereldt door te draagen.
 Hoe wil Oranje, en 't hof, op zulk een blymaar waagen!
 Hoe Spanje ziddren; daar gy 't Arragonſch geweldt,
 Den Kaſtiljaan ten trots, verduurd in 't oorlogsveldt,
 En, door een wonderdaadt ontzét, uw naam, aan 't leeven,
 Ziet bóven 't Griekſche Atheene en 't weitsche Egypte zweeven.

Gins nádert Welhem zelf, 's Landts Herkules (wiens moedt
 Den Spaanfchen Kakus, dol van moordtluft, in zyn bloedt
 Dorſt treden) met Naſſauwſche en Franſche Oranjevaanen
 Verwelkomdt, en alóm begroet met burgertraanen,
 En handtgeklap: nu 't ál van blydſchap leefdt en juicht,
 En 't Leidtsche Raadthuis zelf zyn dankbaarheid betuigt,
 En vroolyk opdaagdt, om op 's hofs triomfgezangen
 's Landts Heilandt, met Boizôt, op 't heerelykſt te ontfangen.

Niet anders zag oudt Róme Auguſt in zégepraal
 Op 't machtig Kapitool, begroet by 't feeſtonthaal

En juichendt handtgeklap, met de ádelaarbannieren
 En heldenkrygstrofeên doorluchtig zegevieren:
 Toen hy, verwélkomdt uit den Aktiaanfchen flag,
 Op 't vluchten van Antoon, de goude vryheidt zag,
 Gelyk een' morgenzon de Alexandrynsche kimmen
 Uitstraalende, ten troon van 't heerschend' Róme klimmen;
 En de oppervorst, van 't hoog kampanje, uit de oorlogsvloot
 Elk toestraaldde in die rust, en Janus tempel float.

Noch ooit blonk Wynmaandt met die heereylyke straalen
 In Grieken, eêr beroemdt door 't moedig zégepraalen
 Van Bacchus, (die in 't Oofte, op zynen oorlogstocht,
 Met thyrs en wyngaardtspiets den Indiaan bezocht)
 Zoo glansryk uit: als nu, naa donkere onweêrvlaagen,
 Het derde licht zoo grootfich ter hoofdkimme op quam dâgen,
 Om Leiden, dus ontzet, gelyk een fiere bruidt,
 Te groeten uit zyn trans alle eeuwen in en uit:
 Daar Douzaas heilige afch (wiens heldenmoedt, aan 't vonken,
 Niet min door 't eedel ftaal dan wysheidt heeft geblonken)
 Van tuigen zal, zoo lang 's Landts Hooge Ridderfchap
 Dit Eeuwfeest vier', ten roem der Burgermeestertrap.

Maar welkeen burgerkroon, ontzachbre Leidenaaren,
 Zal Nassauws heldenroem t'hans vlechten om uw' haren?
 Wat eerbewooninge u toeignen? wat cieraadt,
 Wat vonken spreien op uw purpre feestgewaadt
 Vol ftraalen, fchooner dan de goude pauweveeën,
 Die, als de reegenboog, zich in de zon fchaakeeren
 Met kleur op kleur; gelyk een flonkerdiamant,
 Die, ryk van fchittring', speelt voor 't oog aan allen kant?

Gy kiest de schoonste keur, om 't ryk vernuft te toonen:
 Geen Roomfche zégepraal noch goude waereldt kroonen,
 Maar 't School der Wysheid, die alóm den ryksftaf zwaaidt,
 Al de aardtsfpil door verftandt op haar' gedachten draaidt,
 En met een Fénix gláns van flonkrende robynen
 In haar' befpiegling' tracht Európe te óverschynen,
 Als blaakendt sterregoudt, ten wolktrans afgedaaldt,
 Waar uit een hémellicht van Godtgeleerdtheid ftraaldt,
 Om Lovens bastaardy' te teuglen, en, op 't roeren
 Van Godts orakelstém, den-Kerktriomf te voeren
 In 't nieuw Bataaffch' Atheen; 't geen Hollandts érf zoo schoon
 Vercierdt, gelyk de glans der graaffelyke kroon.

's Landts groote Vader, op die blydtschap uitgelaaten,
 Versterkt dien eifch, geftaafd door keur en stem der Staaten,
 En Overheeden, die Geweetensdwang den voet,
 Vol yvers, zetten, om 's Landts Vryheidt met den hoedt
 En speer gewápendt ('t geen uw' Stadt ten heil kon strekken)
 Voor fellen haviks klaauw en roofharpy' te dekken:
 Terwyl mèn de Eendracht sterk verknocht, met Goddlyk licht
 De goude Zévenfter ziet ftraalen in 't gezicht.

Nu hadd' Italië, en heel Duitfchlandt zelf, te voeren
 Den grondftlag reedts gelegd van Pallas offerkooren:
 Toen Maximiliaan, de roem van Oostenryk,
 Zich nooptte, om zulk een fchat, met grooten Lodewyk
 In 't moedig Vrankryk, door die letterfaam te queeken,
 En waereldtwysheidt aan de taalkunft zocht te ontftceken.
 Dus deed', toen 't Oofte viel, die Wefterkeizerin
 Venédje, Paduë, en Bolonje, door de min

Der Hoogeschoole, in 't vuur der Zanggodinnen blaaken,
Met Pisa, Róme, en all' de Florentynsche daaken.

Wat Schoolen stichtte Euroop' niet in dien gouden tydt!

(Schoon 't Pausslyk hoofdtgezag en Róme dit benydt)

Toen 's Heilandts Kerktriomf uit Godts orákelkooren,

Door 't Zwitserlandtsch' gebergt', zich in de Paltz liet hooren,

En, van den Rhynstroom af tot in Brittanje, al 't ys

Van 't Noorden schiep tot een gezégendt Paradys.

Op zulk een grondt verhief, als op Amfions snaaren,

Ook Leidens Hoogeschool zyn licht en vuur altaaren,

Godts zuiver kerkgehoof ten dienst, 't geen nu alom

Een hoofdtjuwel verstrekt van Christus heiligdom.

Maar hoe? wat slonkerglans verspreidt zich voor myne oogen?

Treede ik op sterren? of heeft my 't gezicht bedroogen?

Vertoont zich Delfs koor en offerwicchelkerk?

Of dwaale ik? neen! Gewis, 't Olympisch' worstelperk

Zag nooit by Grieken zulk een' wolk van heldenschaaren

Aandringen op 't gewoel van Elis hof altaaren;

Dan nu 't Verlossing jaar 's Landts Hoogeschool ontsluit.

Heel Néderlandt loopt op die feestinwydinge uit.

Nu praaldde de achtste zon van Sprokkelmaandt, te vooren

Door Staatsherouten tot die plechtigheid verkooren,

Uit haar' robynekoets met schooner morgenglans,

Door 't purpere aangezicht der wolken, uit den trans

Op de oósterkimme, om 't feest der Hoogeschool' te groeten:

Wanneer heel Leiden, als een schouwburg, op 't ontmoeten

Van duizenden, verscheen, en juichtte, aan allen kant

Toevloeiende op dien roep van 't vrye Néderlandt:

Als of weêr Róme, om in die waereldtvreugd te deelen,
 's Ryks Eeuwfeest vierdde met zyn' Rondeschouwburgspélen.

Wel aan, myn zangheldin, verhef uw' lauêrkroon!
 Terwyl de Rhynstroom zelf wil luistren na uw toon,
 En elk vast stéeroogdt op dien drang der feestgenooten.
 Daar náderdt reeds de bloem des Adels, en der Grooten,
 Thans plechtig opgetooidt; nu elk den gouden naam
 Diêr Letterhelden schryft op 't voorhoofd van de Faam'.

Maar eêr men voortgaa, eischt Godts Kerktriomf, in 't midden
 Der kerkgemeente, alóm den zégen af te bidden:
 Gelyk de Oranjevorst en Ridderfchap, te zaam'
 Vereenigt door 't Geloof in 's Heilandts grooten naam,
 Dit voorstel, om Godts gunst de Schoolzorg' op te draagen,
 Den Staaten, op 't verzoek der Stadt, had voorgeslagen.

Eerwaarde Godtsdienst trat derhalven deftig voor,
 En zwaaidde, op 't hoog bevé, in Godts orakelkoor
 Den ryken wicrookgeur van zuivre kerkgebéden:
 Geneigt ten zoenaltaar aandachtig toe te treden,
 Ter dankbaarheid voor 's Landts verlossing', wydt en zydt,
 Ten hoofdkerke in, weleêr Sint Péter toegewydt
 Naar Roomfchen kerkstyl, maar t' hans plechtig uitgekooren
 Om 't albezielendt woordt ter zaligheid te hooren,
 Op dat nooit bygeloof hier tempels wyde of stichtt'.

Op zulk een hoofd begin verrees 't Hervorminglicht
 In Leidens Hoogeschool; terwyl elk, dus gerégeltd
 Door 's Leeraars stemm', dien wensch met kerkgebéén bezégeltd.

Maar wat krygsorde komt hier aantreên, elk in 't rond'
 Stadts vaandel zwaaiende op den vrygevochten grond,

• Zoo nét gefchaardt, zoo juist geflooten in geléden,
 Als cierlyk uitgedoft? ik zie hen herwaarts treden,
 Al dansfende op den slag van 't dondrend' walkanón.
 Daar hoore ik 't maatgeklank van vuurroer, muskettón,
 Granaat, en vuurpyl, met een barft om hoog gedreeven,
 Ten luchttrans fnorren. 'k Hoor' de Schuttery', vol leeven,
 Hun vuurroers loffen, om uit monden van metaal
 Te toonen, hoe men pleit, in Spartes oorlogstaal,
 Voor 't recht der Vryheid: daar Stadts hopliên en kornellen
 't Hoogleeraarfchap, ten roem der Hoogefchool', verzellen,
 En bly geleiden naa de Hoogewoordtsche brug.

Maar wat triomfboog dryft myne aandacht weêr te rug?
 Verschyndt hier de Oudtheid met haare Ecuw-en Renbaanspélen?
 Of Titus praalboog, om in zulk een roem te deelen?
 Of heeft Trajaan, alóm vermaardt, dit wonderwerk,
 Met praalkolommen en pilaaren, tot aan 't zwerk
 Door zulk een bouwpracht van cieraaden op doen ryzen,
 Dat zelf Vitruvius den kunstenaar moet pryzen,
 Die beeldtwerk, kapiteel, en bloemfestoen zoo nét
 Verórdende, of Egypte en Róme 't hadd' gezét?
 Zoo weet de Deugdt haar merk in 't burgerhart te prenten.

Trekt voort, ô helden, in flagórde, regementen,
 En fchuttersbenden! daar de bouwkunft, hoog geächt,
 Den tweeden Eerboog ftichte, om Naffauws hoofdtgeflacht,
 's Landts Adeldom, en al den Raadt te wellekómen,
 En haar op 't ruiſſchen van de Rápenburgſche ſtroomen,
 Tot in het klooster, aan ſint' Barber' toegewydt,
 Vol vreugd' te leiden, nu gezuiverdt op dien tydt

Van 't Roomfche bygeloof, den Hoogefchoolleeraaren
Geëigendt, en vol lofs de fterren ingevaaren.

Dit Godtshuis (zoo men 't noemde in 's Landtskronyk) met recht
Het aadlyk' Vrouwekoor der Zuffterrei' ontzégt,
En zederdt, met meêr glans en luifter opgereezen,
Bohémes Erfprinceffe en 't Keurhof toegewezen
Ter woonplaats', fcheen op zulk een' letterfaam meêr moedt
Te draagen, dan het koor van Vesta op den gloedt
Des offervuurs: nu 't zich zoo glansryk zag bekroonen,
Gekitteldt door den galim der maagdelyke toonen.
Te recht pronkt dit paleis noch met die letterpracht:
Schoon 't Raadtsbefluit 's Landts Schoole eerbiedig óverbracht
In 't Maagde klooster, 't geen de Roomfchheid in die tyden
De Witte Nonnen placht ter woonplaatfe in te wyden:
Daar 't Zanggodinnekoor (nu Leiden, dus verrykt,
Geen Filadelf, Auguft, nog Céfars boekzaal wykt)
Vol wysheydt uitblinkt; als een Fénix, naa dien zégen
Thans fchooner uit zyn ylam ten luchtzerke opgefteegen.

Dus trekt men voort: maar zie, wat grootfche ontzacclykheidt
Zich in die ftaacywolk' van Zinnebeelden fpreidt!
Myne oogen fcheemren op die Puikmaagdt, fchoon aan 't dágen.
't Is Schriftgeleerdtheidt op haar ryken fpeelkoetswágen.
Zy toondt zich zeedig in haar fpijwit feeftgewaadt
Met fterregoudt bezaaidt, in 't licht, als 't pronkcieraadt
Der Hémelkroon, gecierdt met diamante ftraalen,
Waar op de duif, Godts Geest, ten wolk' fchyndt af te daalen.
Vier lyftaffieren, de eer van Godts Apofteldom
En kerkherouten, gaan langs 't heilryk fpoor rondtóm

Haar zegekoets. Wat speurdt myn' zangheldin al yvers, °
Al ootmoedts in dien rang der Evangelischryvers!

Wat édle Maagt is hier zoo heerlyk opgezét?

't Is Rechtsgeleerdtheid, door de Keizerlyke wét
By vorst Justiniaan gestaafdt; die, aangebeeden
Van Themis priesterdom, deeze offerplechtigheeden
Naa 't hooge koor verselt. Een ryke sluier dekt
Haar oog: daar 't wreekt zwaardt en weegschaal haar verstrekt
Ten zinnebeeld'. Ik zie ze in purpre staacikleeden
Op haar Eenhooren fier ten renperke ingereeden:
Terwyl Papinian ter weérzyde, in dien stoet
Der speelgenooten, haar vol deftigheid begroet,
Door 't keizerlyk gezag in Césars hof verádeldt.

Ziet gy die fénixmaagdt, zoo grootfch te paard' gezádeldt,
Den praalstoet volgen, met gewyden lauérkrans,
Apolloos hoofdcieraadt, gekroont, en, ryk van glans,
Den gouden slangestaf en geurge kruiden zwaaien?
Geneeskunst zag men dus by de Oudtheid, onder 't kraaien
Des morgenhaans, ten roem der wakkerheid, verbeelt,
Terwyl 't omzichtig oog op 't riekendt kruidtboek speelt.
De schrandre Hippokraat houdt, met zyn' reigenooten,
Zyn' Griekfche leermeestres' ter wéderzy geflooten.

Noch is de staacipracht en praalfliep niet voorby.
Wat Kunstgodin komt hier zoo moedig van ter zy'
Te Paarde, als een Belloon' in 't harnasch opgeklonken,
Haar' blixems fchietende als uit diamante vonken?
Zy naaderdt met heur' lance, en drilt haare oorlogfpeer,
En fchudt plumádje en helm, en moedig krygsgeweer,

Als of Tolédo fluks ter hoofdtftéde op quam dondren.
 Die fchoone (daar 't Bataaffche Atheen' zich moet verwondren)
 Verbeeldt Minerve: ik kenn' haar wápenfchilt, zoo fchoon,
 Waar op Medufaas hooft, vol cierrfel, staat ten toon:
 Nu wyze Plato, met drie wakkre keurgefpeelen
 Latynfche paarlen hecht aan Griekfche puikjuweelen.

Met zulkeen koningspracht en fleep van Majesteit
 Zag elk 't Hoogleeraarsampt eerbiedig ingeleidt
 En opgevoerd ten trap der kerkorákelkooren.

Maar zwyg! wat feeftmufyk laat zich daar ginder hooren?
 Terwyl al 't Rápenburg den weerklank van dien rei
 Te rug kaatft op den toon van fpeeltuig, en fchalmei,
 Viool, en orgelklank, en galm van hémelfnaaren,
 En ftem, en maagdekeel, geroldt langs zilvre baaren?
 Bedriege ik my? of is 't een ydle herfféndroom?
 Wat praalgalei ryft hier van vér op Cydnus froom,
 Daar Kleopatre in 't ryk borduurffel, onder 't fpeelen
 Der zeenajáden, dryft op dartle maagdekeelen?
 Al 't wáter fpiegelt op het purper paviljoen,
 Met wimpels ryk gecierdt tot een triomffeftoen.
 Neen. 't Is Apollo zelf met Griekfche Zanggodinnen.
 Hy naadert vaf, en ftraalt op Leidens hooge tinnen
 Met hémelglans. Ai hoor! hoé klinkt de yvoire luit,
 Daar Noordtwyks heldentoon op goude vaerzen fluit!

Niet anders ziet men, hoe Venédië, onder 't vryen,
 Met kostlykheén en praal van hoftapeetzeryen
 Op 't pragtigft' uitgedoft, doorfchittrende in het goudt,
 Met 's Hertogs zégelring de ryke Zee golf trouwdt,

En in feloeken, met gekroonde galeassen
 En gondels, speelen vaardt op de Adriaatfche plaffen.

De floet genaakt. Neptuin, die met zyn' zeetrompét,
 Ten dykbresse in, de Stadt door 't zeevat hadd' ontzét,
 Bestuurdt het roer; en fchyndt t'hans vroolyk, op 't gehengen
 Der zeégoon, Febus zelf ter Hoofdstadt in te brengen.
 Geen wonder, dat alóm de Oranjevrucht ten toon
 Met goudryke applen duikt in 't loof der lauëfkroon'!

Wat's dit? zy treën te landt, gereedt hun feestgenooten
 'Te omhelzen in den drang des Adels, toegeschooten
 Op de eer' der plechtigheid. Apollo zelf begroet,
 En kust de Letterfchaare, in 't midden van dien floet
 Der wetenschappen, met een rei' triomf gezangen
 In puiklatyn, om haar in 't Hoogefchool te ontfangen.

Een roem voorzeker! die uw eernaam hooger fheldt
 Dan dat Graaf Willem eër oudthollandts oorlogs heldt
 Ter keizerlyke kroon' in Akens hof verkooren,
 In uw doorluchten wal, ô Leiden, wierdt gebooren!

Dus wierdt de plechtigheid (daar Grieken voor verftomdt,
 In Delfis koorzang nooit ten drievoet uitgebromdt)
 In 't midden van den drang der ádelyke Grooten
 En Hoogleeraaren, op 't Inwydingsfeest, beslooten:
 Toen de afgerechte tong en zuivre fénixtaal
 Van Gods Gezant, op de eer' van 's Heilandts zegepraal,
 Elks aandacht wekte, en met verheeve reden klanken
 's Landts plechtigheid besloot om 's Hoogften gunft te danken
 In keurlatyn: als óf 't getabberdt Róme zelf,
 Augustus eeuw ten roem, in Césars praalgewelf,

Of 't hooge pleitgestoelte, als eêr, voor keurige ooren
't Latyn van Cicero te Leiden zag herbooren.

Wat wonder dat men noch dien zelve fénixgeeft
Ziet pronken op 't altaar van 't Hooginwydingsfeest!
Dus laat Godts Kerkgezant FABRICIUS zich hooren,
't Hoogleeraars ampt ten dienste als Godts herout verkooren:
(Een Faber zelf, die 's ryks Sorbóne, hoe befaamd,
En 't Spaansch' Navarre, door zyn prédikstyl beschaamd,
Verduurde, en 't oeffenschool gelyk een' zon deed' schynen)
Om, op 't roemruchtig spoor van schrandere Kalvynen,
Farellen, Bezaas, en Vireeten, ryk van trant,
Uw lof te melden in 't gezégendt Néderlandt.
'k Hoor' reeds dien Godstolk, met zyn' trefflyke Amptgenooten,
's Landts hoogtriomfffeest door zyn' goude taal' vergrooten,
En 't Eeuwty cieren met latynsche orákeltoon,
Niet min Apollós, dan Apolloos grooten Zoon.

Ik zie den Rhynstroom op dien eernaam zachter vloeien,
En Hollandts Letterfaam op vlugge wicken roeien!
Dien roem heeft Leidens School' Geleerdtheid toegebracht.
Heel Grieken waagdde van Agénors oudt geslacht,
't Hetruisch wicchelkoor tracht' Tâges offerwetten,
Egypte Trismegist op 't hoog altaar te zetten,
De Albaaner zyn Hetrusch; oudt Efeze de kroon
Te plaatfen op het hoofdt van schrandren Apolloon;
Gansch Rhyndlandt, jaaren lang gecierdt met letterhelden,
Hoordt Leidens Hoogeschool al 't aardtryk door vermelden,
Op 't licht der Kunsten, met haar' eedle Maatschappy',
En 't Palatynsch gebouw van Febus boekery'.

Want 't was u niet genoeg dien Kerktriomf te flichten ;
 Ten zy ge een ryk getal van wakkre Fénixlichten
 Hun achtbre weetenschap en kunst, alóm genoodt,
 Doorluchte Rhynvorstin, zaagt storten in uw schoot :
 Als eedle byen, die, op Hybla uitgevloogen,
 En om haar hónigrente al brommende aangetoogen,
 Zich in een bloemryk veldt op riekendt thym gewás
 Neêrzetten, daar de zon zich spiegeldt in de plas.
 Wat zie ik reedts een lent' op bloemtapyten strooïen !
 Wat ryken tabbaerdt om uw' goude lenden plooïen !
 't Zy Godtgeleerdtheid, als een dierbaar kerkjuweel,
 Met Arôns borstgesteente, om hals en schoudren speel !
 En u, vol schitteringe, in 't Oosterfch' licht doe blaaken,
 Om voor Godts kerkaltaar en hemelvuur te waaken.
 't Zy Rechtsgeleerdtheid in 't Gabynsche hofgewaadt
 Uw pleitzaal ciere; en gy met Thémis hoofdtcieraadt
 Oudt Róme tart, en de eer' van Céfars bondelbylen,
 Als ryksbestierdster voerd by 't zwaardt der Eendrachtspylen.
 't Zy ik uw hof, ten dienst der goddlyke Artzeny',
 Met uitheemfch bloemgewás en kruitwarandery',
 En kaffië, en boschkanceel en rosmaryn zie pronken,
 En Febus 't heilig oog der Artzen zelfs belonken.
 Of dat Natuurkunde u haar' kroon, als ryksvorstin,
 Vol sterren toereike, om te blaaken in haar' minn';
 En, in den draaiking' van 't Gefchaapene aller dingen,
 Tot in het diepst' geheim der Scheikunfte in te dringen.
 Of Wysbegeerte uw kleedt een glans een schooner kreuk
 (Daar 't ryk borduursfel gloeidt en kraakt van spreuk op spreuk)

Teevoege: of 's Hemels loop uw kruin met flonkerstéren
 Doe schitteren, en uw oog in zoo veel schoons verwéren,
 Of de eedle Wiskunst, die al de aarde in tégenwicht
 Kan houden, in uw' School haar' puik geheimen sticht?
 't Zy Taalgeleerdtheid, met al 't zangkoor aangespannen,
 Godts Kerk' ten nutt', den klaauw der poëzytirannen
 Grootmoedig korte, en (zint men de Italjaansche pracht
 Der goude hoofdttaale in 's Landts Schoolen overbracht)
 De woestheid temm', die, met de Gotthen ingekómen,
 Italië, al 't Westersch ryk ten trots, derft overstroomen
 Door Hunnen, Winden, en Wandaalen, met veel hoon
 Vertrappende 't cieraadt van Rómes sluierkroon:
 Terwyl de letterfaam al 't rondt dien lof doet hooren,
 Bekendt by Arabier en Afrikaansche Mooren.

Dies zaagt ge ook, jaar op jaar, die goude tyden sterk
 Aannaaderen, (daar gy ten Wysheids oeffenkerk
 Gesticht wierdt om in 't koor van Pallas door te dringen)
 Dat een doorluchtig tal der braafste Jongelingen,
 Gelyk een moedig heir, op hunnen oorlogstocht
 Met 't diamantschildt geharnast, u bezocht
 Van allen kant, om voor Godts kerkgehoof te stryden,
 En Spaansche bastaardtzeên op Brabants erf te myden:
 Daar gy de bloem der Jeugd, geherbergdt in uw schoot,
 Vol wysheid, koesterde, als een dierbaar kerkkleinoodt.
 Gelyk men dikwerf by Meänders zilvre stroomen
 En oeverboordt een drift van zwaanen af ziet kómen,
 Al zingend' stryken, en klapwieken in haar' vlugt:
 Of als men op 't gebloemt', zoo draa een zómerlucht

Den groenen kruidthof streeldt langs ryk bezaaide vlieten

Op 't majoleine veldt een biêzwarm neêr hoordt schieten.

Niet anders zag de Rhyn uitheemfch en vreemdt alóm,

Aanvloeiën tot uw Burg, als Pallas heiligdom.

Op zulkeen roem, daar elk de vlag voor u zal ftryken;

Behoeft ge, ô Leiden, voor geen Hoogefchool te wyken.

Dies vlecht' myn' zangfter u een' ryke lauërkroon.

't Zy men den vreemdeling het hofpaleis vertoon'

Der wysheid; daar, al wie in 't Staatsbewindt zal praalen

Door 't heilig Recht, of die de Godtgewyde taalen

Hoopt door te dringen, of de ontfterfflyke Artzeny'

Ten dienft wil leeven, of de letterpoëzy',

En Vrye Kunften, vol befpiegling', tracht te leeren,

De Lofkrans zoekt, om al de waereldt te braveeren.

't Zy elk verbaaft ftaa op uw ryken boekenschat,

Die, wat Araber, Griek, Hebreeuw, en Rómer vat,

In 't kort besluit; terwyl de aloude letterzaalen

Van Filadelf haar glans voor Scaliger zien daalen,

Wiens eedle gift, die by 's Landts letterhelden pronkt,

Stadts Boekzaal' toegefchikt, den vreemdeling belonkt.

Het zy uw kruidthof, met zyn' geurige waaranden,

Uitheemfche kruiderye uit Indus morgenlanden,

En 't ryk kaneelwoudt van Panchaie, alóm geroemdt,

Een lufthof vol gewás, en kruiden, en gebloëmt

Verbeelde, om met dien geur en oog en hart te fterken,

Op 't keurlykft' afgedeelt in breede wandelperken,

En galderyen, en tuinbedden, ryk belaân

Met vreemdigheên van Ooft-en-Wefterindiaan.

Het zy de Ontleedtkunde in geraamte, en bekkeneelen,
 En vezelen, geplaatst op ronde schouwtooneelen,
 Met orde en zinnlykheid vertoon', hoe de Artzeny,
 Op 't Snyfpoor van Vezaal, de lyken van naa by
 Voor 't oog vol kunst ontdekt; beschouwende op hun ryen
 Zelfs vorstenlyken en gebalffemde mummyen,
 Egyptes grafnaald' lang onttoogen, en wat meêr
 De grafkruik opgaf by Romeinen tot uwe eer'.

Dies zaagt ge uw' achtbaarheid van Oost' en West' bezoeken,
 Nu gy ten koopmarkt strekt voor 's waereldts Letterkloeken:
 't Zy Britlands eêlste Jeugd u groete van de Theems,
 Of 't Pruiſſiſch' Brandenburg u roeme, of wat uitheemſch
 De Ooſtzee hier toezendt, u grootmoedig koom' vereeren,
 Of 't aadlyk Poolen op uw' bockzaal wil verkeeren,
 Of Hongarye, met Boheeme, en Ooſtenryk,
 En 't moedig Duitſchlandt van den Rhynſtroom af, ten blyk
 Van kunstgeleerdtheid, hier den letterschat zal haalen;
 Of 't Zwiſcherlandtſch' Geneeve in u kan zégepraalen,
 Met al wat in de Paltz 't Hervorminglicht waardeerd,
 Daar 't graafflyk Benthem u, met Steinfort, kufft en eerd,
 En Lingen u, als Kleef en Embden, komt begroeten.
 Waar ik my wende of keer', 'k zie wonderen ontmoeten,
 Grootmachtig Leiden, 't geen en Vrank en Italjaan
 Eerbiedig aanzocht, om die heirbaan in te flaan!

Dus roemde Europe, een reeks van jaaren; op dien zégen
 Der letterfaam, tot zulk een waſdom uitgedeegen;
 Dat all' de nabuurſteên, die de oude Maasſtroom groet,
 Of die de Rhyn en Waal omhelzend' blyde ontmoet,

Of die de Zuiderzee van Vrieslands erf ziet deelen ,
 Of daar de Vechtstroom speeldt met rollende gaarèlen ,
 Of die de Merwe, en Lek, en Yffel kust en scheidt,
 Stéeroogen op uw glans en grootfche majesteit,

Zoo werde uw Eeuwtrionf door duizent dankbre tongen,
 Met Nassauws heldenroem, de waereldt door gezongen,
 Daar ge op uw zégekoets vol vreugdt ten hémel vaardt,
 Niet min door 't oorlogsvuur dan Thébe zelf vermaardt,
 En, in 't orakelkoor der Wysheid opgeklommen,
 Dodones wicchelfpraak en koorzang doedt verftommen,
 Doorluchtig Leiden, 't geen, den ring van Nederlandt
 Vercierende, de kroon der Hoogeschoolen spant!
 Daar 't bisschopplyke Stigt, en Gelderlandtsche strecken,
 Met Omlandtsch Gróningen en 't Vriesch' Atheene áf spreken,
 Uw' speelgenooten, die als gy 't Hervorminglicht
 Doen blaaken op 't altaar, voor Christus kerk gesticht.

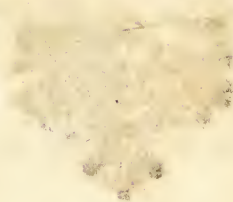
Zoo bloeie uw faam een reeks van onuitwisbre jaaren
 En eeuwen zelfs! daar gy ten luchttrans' ingevaaren,
 Atheene, en Rómes roem verduisterdt, bóven dryft,
 En uwen naam in 't goudt van 's Landts kronyken schryft.

Op zulkeen heilwensch straaldt de blydtschap uit elks oogē,
 Nu Hollandts Staatenhof en Ridderfchap, bewoogen
 Door 't achtbaar Stadtsbewindt, met Raadt en Burgery'
 's Landts Hoogeschool vereerd op 't plegtig Eeuwgety.

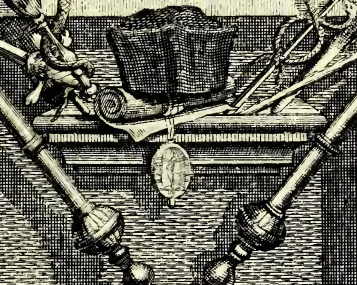
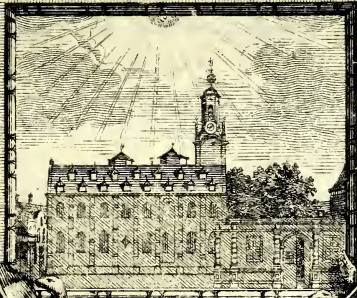
THE HISTORY OF THE

The first part of the history of the
 world is the history of the
 creation of the world and
 the history of the
 world from the beginning
 of the world to the
 present time. The history
 of the world is the
 history of the human
 race and the history
 of the world from the
 beginning of the world
 to the present time.

CIVIUM
HONORI & GLORIAE,
PUBLICAE QUE
SALUTI.

ILLUSTRATORIBEM

REGIT & TUETUR
JUVAT & DELECTAT
REGIT ARDES

Apud ISAACUM SEVERINUM.
F. Bleys Wyck del. & fecit.

